

Arrest

nr. 338 486 van 22 december 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 6 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. EL JANATI verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine te zijn. U bent geboren op (...) in Khan Younis, waar u tot uw vertrek verbleef. U bent Arabier van afkomst en hangt het soennitisch islamitisch geloof aan. In Gaza werkte u als veehouder en groenteteler op jullie grond.

U verliet Gaza rond 17 september 2023 met een Turks visum. Vervolgens reisde u vanuit Turkije verder naar Griekenland waar u vijf à zeven dagen later aankwam. Op 5 oktober 2023 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in. U kreeg op 13 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend. Zo'n zes maanden na de toekenning van uw status ontving u uw verblijfsdocumenten (ADET).

U bleef tussen 10 dagen en één maand in een opvangcentrum in Mytilini op het eiland Lesbos. Hierna reisde u door naar Heraklion, waar u vier maanden in een verlaten huis verbleef. Na uw verblijf in Heraklion reisde u door naar Athene, waar u nog iets minder dan twee maanden verbleef. U kon voor 30 euro per week in een huis van iemand uit Gaza verblijven.

U verliet Griekenland op 19 mei 2024 en diende op 17 juli 2024 in België een verzoek om internationale bescherming. U vreest bij terugkeer naar Griekenland de slechte levensomstandigheden.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: de eerste pagina van uw paspoort, uw Palestijnse identiteitskaart, uw geboorteakte en de inventaris van uw documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaart dat u psychisch moe bent en niet kunt slapen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 24.06.2024 (verder NPO), p.11), hetgeen u op geen enkel ander moment tijdens de asielprocedure naar voren hebt gebracht. Deze door u aangehaalde problematiek wordt echter niet ondersteund door enige attesten. U verklaart wel drie dagen na het persoonlijk onderhoud een afspraak te hebben met de dokter in het opvangcentrum (NPO, p.11). U wordt gevraagd het verslag van deze afspraak door te sturen (ibid.). Er dient opgemerkt dat het CGVS tot op heden niets heeft ontvangen. Bovendien haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd werd (zie vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. U verklaart ten slotte zowel de vragen als de tolk goed te hebben begrepen (NPO, p.14).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw verklaringen (NPO, p.6), de Eurodac Marked Record d.d. 24.07.2024 (blauwe map, stuk 1) en het antwoord van de Griekse autoriteiten op de aanvraag derde landen d.d. 02.01.2025 (blauwe map, stuk 2), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze stelling wordt door u niet betwist (NPO, p.6).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is

“wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U verklaart vooreerst dat België altijd al uw eindbestemming was (NPO, p.13), wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan uit te bouwen in Griekenland.

Ten tweede diende u laattijdig een verzoek om internationale bescherming in. Zo bereikte u België al op 19 mei 2024, maar diende u pas op 17 juli 2024 een verzoek in (zie registratie verzoek om Internationale Bescherming (VIB) – TYPE 1). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd op de Dienst Vreemdelingenzaken

(DVZ), verklaart u niet te weten waar u asiel moest aanvragen (verklaring DVZ, vraag 33). Deze uitleg kan niet overtuigen. Dat u niet meteen een verzoek hebt ingediend doet afbreuk aan uw ingeroepen nood aan bescherming.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, zo leefde u in erbarmelijke omstandigheden in het opvangcentrum (vragenlijst CGVS, punt 5), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier voor de rest zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van tewerkstelling, huisvesting en gezondheidszorg (NPO, p.7-10) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

In dit verband dient gewezen dat u ongeloofwaardige verklaringen hebt afgelegd omtrent uw levensomstandigheden in Griekenland. Zo verklaarde u op de DVZ dat u een maand kon verblijven in een opvangcentrum in Mytilini (verklaring DVZ, vraag 33). Hiernaar gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaart u maar 10 dagen in een opvangcentrum te hebben verbleven (NPO, p.7). Geconfronteerd met uw verklaring op de DVZ, antwoordt u dat er niet veel verschil is tussen 10 dagen en een maand (ibid.).

Ook verklaarde u op de DVZ dat u als aardbeienplukker werkte in de buurt van Athene (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaart u initieel in Athene te hebben gewerkt, maar hier slechts 15 à 20 euro voor te hebben gekregen (NPO, p.8). Wat later verklaart u plots helemaal niet te hebben gewerkt, net nadat u vertelde niet veel te hebben gewerkt (NPO, p.10). Geconfronteerd met uw verklaring op de DVZ, ontkent u dit ooit gezegd te hebben. Dit is weinig serieus. U werd aan het begin van het interview gevraagd of u enige correcties had in verband met uw interview op de DVZ, u hebt hier toen niets over gezegd (NPO, p.3). Ook verklaarde u zelf op het VGVS in Athene te hebben gewerkt (NPO, p.8). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent uw leefomstandigheden in Griekenland en hiermee het CGVS probeert te misleiden doet sterk afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U verklaart in Heraklion veel te hebben gezocht naar werk en een andere woonst (NPO, p.7-8). Wanneer gepolst wordt naar de manieren waarop, verklaart u aan iedereen die u leerde kennen naar een woonst te hebben gevraagd en naar supermarkten en winkels te zijn gegaan op zoek naar werk (NPO, p.7). Gevraagd of u naar overheidsorganisaties of NGOs bent gestapt, zegt u van niet en voegt u toe ze niet te hebben gevonden (NPO, p.8). Gevraagd of u hebt gezocht, zegt u van wel (ibid.). Op de vraag op welke manieren u dan hebt gezocht, antwoordt u naar de gemeente, elke overheidsorganisatie en zelfs naar de politie te zijn gestapt (ibid.). Gevraagd naar de locatie van deze overheidsorganisatie, verklaart u naar de gemeente van Heraklion te zijn gegaan (NPO, p.8). Gevraagd wie u daar hebt aangesproken, zegt u dat ze u negeerden vanaf het moment dat ze wisten dat u een Arabier was en u veel bent gegaan (ibid.). Dit is geen antwoord op de vraag. Wanneer u wordt gevraagd waar in Heraklion u precies naartoe bent gegaan, zegt u kortweg "in Kreta" (ibid.). De vraag herhaald, zegt u dat het in het centrum van Kreta ligt (ibid.). Gevraagd om de plek te beschrijven, zegt u dat alle gebouwen op elkaar lijken, u de straatnamen niet kent en u niet weet hoe het te beschrijven (ibid.). Gevraagd in welke wijk het gemeentehuis ligt, zegt u dit niet te weten (ibid.). Op de vraag of u naar de gemeente bent gegaan of naar specifieke diensten wat betreft migratie, antwoordt u naar het centrum van de gemeente te zijn geweest (ibid.). Dat u de plek waar u volgens uw verklaringen veel naartoe bent gegaan niet kunt beschrijven en niet verder komt dan te zeggen dat het in het centrum van Heraklion ligt doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw pogingen om hulp te zoeken. Als statushouder is het aan u om de middelen te gebruiken die uw status en het recht in Griekenland u bieden. U toont allerm minst aan dat u dat doet.

Daarenboven kon u rekenen op een netwerk om u financieel wat bij te staan. Zo kreeg u van uw maternale oom M. (...) ongeveer 100 euro zodat u naar Athene kon reizen (NPO, p.8). U kon verder ook 700 euro lenen bij uw maternale oom om uw Grieks paspoort te regelen (NPO, p.11). Ten slotte moest u in Athene slechts 30 euro per week betalen voor uw logement, terwijl de anderen 100 euro moesten betalen (NPO, p.10). Bovenstaande getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Uit het geheel van bovenstaande observaties blijkt dan ook dat u wel degelijk zelfredzaam bent en er van u kan verwacht worden alle mogelijke inspanningen te verrichten om een bestaan op te bouwen in Griekenland.

U verklaart voorts in Griekenland incidenten te hebben meegemaakt waarbij mensen u probeerden te bestelen (NPO, p.12). Er moet ten eerste worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (NPO, p.13), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Verder verklaart u getuige geweest te zijn van een moord (NPO, p.12). Uw verklaringen hierover zijn dermate beperkt en weinig consistent om dit als geloofwaardig te kunnen bestempelen. U kan ten eerste niet zeggen in welk dorp dit plaatsvond (NPO, p.13). Verder bent u tegenstrijdig over de omstandigheden van deze moord. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u als aardbeienplukker werkte toen u in maart of april 2024 getuige was van een moord op een Pakistaanse man door andere Pakistaanse mensen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS zegt u dat dit plaatsvond tijdens uw zoektocht naar werk en u daar helemaal niet hebt gewerkt (NPO, p.10 en NPO, p.12).

Wat er ook van zij, uit uw verklaringen blijkt dat u geen beroep hebt gedaan op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (NPO, p.13), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, heeft vernietigd (NPO, p.4). Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om de vernietiging ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is (blauwe map, stukken 2 en 3), u beweert alleen in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigten van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel

heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Wat betreft de AFM, blijkt uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U verklaart niet in het bezit te zijn van een AFM (NPO, p.11). Gevraagd waarom u dit niet hebt aangevraagd, aangezien u daarmee een bankrekening kunt openen en legaal kunt werken, begint u te lachen en zegt u dat het om het verleden gaat (ibid.). Uw gedrag wijst op een gebrek aan intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

U hebt evenmin moeite gedaan om een AMKA aan te vragen (NPO, p.11). Het Commissariaat-generaal wijst er bovendien op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dus dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of

migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Wat betreft medische zorgen verklaart u in Griekenland nood aan verzorging te hebben gehad, maar het niet te hebben gekregen (NPO, p.10). Gevraagd wat voor verzorging u dan nodig had, zegt u psychologisch moe geweest te zijn alsook slaapproblemen en hoofdpijn te hebben gehad (NPO, p.11). Gevraagd of u in Griekenland gezocht hebt naar hulp, zegt u het niet te hebben geprobeerd (ibid.). Zoals hierboven reeds meermaals vermeld, komt het aan u toe om de nodige stappen te ondernemen om uw rechten in Griekenland te doen gelden. Dat u verklaart geen verzorging te hebben gekregen, terwijl u daar niet eens naar heeft gezocht, is weinig serieus.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

De eerste pagina van uw paspoort (groene map, stuk 2), uw Palestijnse identiteitskaart (groene map, stuk 3) en uw geboorteakte (groene map, stuk 4) bevatten informatie over aspecten van uw identiteit en herkomst, iets wat in deze beslissing niet ter discussie staat.

De inventaris van uw documenten (groene map, stuk 1) doorgestuurd door uw advocaat bevat louter een oplijsting van de doorgestuurde documenten.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

“- Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: "Verdrag van Genève");

- Artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: "EVRM");

- Artikelen 4, 13, 15 en 23 van Richtlijn 2011/95/EU van 13.12.2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: "Richtlijn 2011/95");

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de verplichting om administratieve handelingen formeel te motiveren (hierna: "Wet van 29.07.1991");

- Artikelen 48/2 tot 48/7, 57/6, 57/6/1, 57/6/2, 57/7 en 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: "Wet van 15.12.1980");

- De beginselen van redelijkheid, grondigheid en goed bestuur.”

Verzoeker stelt het niet eens te zijn met de analyse van verweerder en geeft aan dat verweerder “de situatie in GRIEKENLAND van personen die om internationale bescherming verzoeken, ernstig onderschat.”

Verzoeker vervolgt:

“OVERWEGENDE dat het reeds lang bekend is dat zowel aanvragers als personen die internationale bescherming genieten talrijke moeilijkheden ondervinden bij het doen respecteren van hun rechten in GRIEKENLAND, met inbegrip van hun meest elementaire rechten zoals huisvesting, toegang tot gezondheidszorg of toegang tot sociale bijstandsdiensten.”

Verzoeker verwijst vervolgens naar rechtspraak en een rapport uit Nederland en rechtspraak uit Oostenrijk, Duitsland en Zwitserland en naar een aantal arresten en mededelingen van het EHRM inzake verzoekers om en begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Ook wijst verzoeker op enkele arresten die

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het verleden velde. Tevens vestigt verzoeker de nadruk op de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker concludeert:

“DAT de door verzoeker beschreven moeilijke levensomstandigheden derhalve als redelijkerwijs vaststaand moeten worden beschouwd.”

Verder voert verzoeker aan:

“OVERWEGENDE DAT het ook al lang bekend is dat de situatie van personen die internationale bescherming genieten in GRIEKENLAND zeer moeilijk is, zoals ook wordt bevestigd in de bestreden beslissing zelf.

DAT de persoonlijke situatie van verzoeker tot voorzichtigheid noopt.

DAT de terugkeer van personen die naar GRIEKENLAND worden teruggestuurd volgens de OSAR inderdaad grote onzekerheid met zich meebrengt, aangezien zij geen informatie hebben over de stappen die zij na hun terugkeer moeten ondernemen (bewijsstuk nr.2, p.7). Deze ngo wijst ook op de grote onzekerheid over de verlenging van de Griekse verblijfsvergunningen (pp.7-8).

DAT de situatie van verzoeker bij terugkeer naar GRIEKENLAND derhalve door grote onzekerheid zou worden gekenmerkt, aangezien hij een reëel risico zou lopen geen toegang te hebben tot gezondheidszorg, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt of huisvesting (bewijsstukken nr.3 en 4), in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld.

DAT dit uiteraard onverenigbaar is met het recht op menselijke waardigheid zoals beschermd door artikel 3 van het EVRM.

DAT de Raad van State in dit verband, met name met betrekking tot de toegang tot gezondheidszorg, reeds heeft geoordeeld dat:

(...)

DAT er alle reden is om aan te nemen dat de verzoeker, indien hij naar GRIEKENLAND terugkeert, in geval van nood geen medische zorg zal kunnen krijgen.

DAT bovendien, wat de toegang tot sociale zekerheidsuitkeringen via een AMKA-nummer betreft, uit het laatste verslag van de AIDA blijkt dat, net als bij het HELIOS-programma, de toegang tot dit cruciale bijstandsstelsel afhankelijk is van de daadwerkelijke verblijfplaats op het Griekse grondgebied.

DAT in dit verband kan worden opgemerkt dat de verzoeker niet over een dergelijk registratienummer voor dit stelsel lijkt te hebben beschikt.

DAT het feit dat men zich buiten GRIEKENLAND bevindt, niet a priori doet vermoeden dat aan de voorwaarde van daadwerkelijke verblijf op het grondgebied bij terugkeer is voldaan.

DAT het feit dat de tegenpartij vermeldt dat verzoeker zich in BELGIË heeft kunnen redden, niet relevant is. Dit staat immers los van zijn situatie in GRIEKENLAND, waar hij bijvoorbeeld heeft verklaard dat hij ondanks het feit dat hij over een geldige verblijfsvergunning beschikte, geen huisvesting heeft kunnen vinden.

DAT de verzoeker slechts met tussenpozen werk heeft kunnen vinden via personen die hij in Griekenland heeft leren kennen en gedurende een onbetwiste periode zonder onderdak en zonder enige hulp van de Griekse autoriteiten heeft verkeerd.

DAT het totale gebrek aan hulp van de autoriteiten het jammerlijke falen illustreert van het HELIOS-systeem, dat tot in de loop van 2024 van kracht was. Dit was het enige programma dat bestond voor de bijstand en integratie van personen die internationale bescherming genoten.

DAT dit programma is verstreken en niet is vervangen door een alternatief, waardoor gevreesd moet worden dat de situatie van verzoeker in GRIEKENLAND alleen maar dramatischer zal worden.

DAT de tegenpartij hier in zijn beslissing op geen enkel moment melding van maakt.

DAT het ontbreken van enige overweging ter zake door uw Raad is veroordeeld in zijn meest recente jurisprudentie betreffende de erkenning van een internationale beschermingsstatus in GRIEKENLAND

(...)

DAT er kan worden opgemerkt dat de ineffectiviteit van het programma al sinds 2022 werd gesignaleerd (bewijsstuk nr.5).

DAT het einde van dit programma overigens volgt op het einde van een programma voor huisvestingssteun voor kwetsbare personen die internationale bescherming aanvragen in GRIEKENLAND (bewijsstuk nr.6).

DAT dit alles bijzonder verontrustend is en de legitieme vraag oproept hoe de naar GRIEKENLAND teruggestuurde personen zich kunnen redden, aangezien het enige eerder beschikbare bijstandsprogramma niet meer bestaat en zij bij hun terugkeer in GRIEKENLAND kennelijk over geen enkele informatie beschikken.

DAT het mislukken van het HELIOS-programma ertoe heeft geleid dat veel personen die internationale bescherming genieten in GRIEKENLAND, het land hebben verlaten om hun rechten in andere Europese landen te doen gelden, ruim voor het einde van het programma (bewijsstuk nr.7).

DAT hoewel in het meest recente verslag van Refugee Support Aegean melding wordt gemaakt van de aanstaande invoering van een zogenaamd “HELIOS +”-systeem, dit nog steeds niet is gerealiseerd (bewijsstuk nr.8, p.29). De vrees om van alle hulp te worden beroofd, blijft dus ook op dit moment bestaan, wat nog wordt versterkt door het schrijnende gebrek aan informatie voor erkende vluchtelingen die naar GRIEKENLAND worden teruggestuurd.

DAT grote voorzichtigheid geboden is met betrekking tot de toekomst van dit nieuwe programma, aangezien het HELIOS-systeem al sterk bekritiseerd werd, zoals ook werd opgemerkt door OCR in haar verslag van 2023, waarin werd uitgelegd dat in een periode van meer dan een jaar slechts 21 000 van de 80 000 potentiële personen toegang hadden gekregen tot de voordelen van dit systeem (bewijsstuk nr.9, p.37).

DAT dit gebrek aan informatie voor vluchtelingen (al dan niet teruggekeerd uit andere EU-lidstaten) tot uiting komt in het chronische tekort aan "integratiecentra voor migranten" in heel GRIEKENLAND en met name in de regio rond ATHENE (bewijsstuk nr.10, p.40).

DAT dit nog wordt versterkt door de bijzonder vijandige context waarin zowel asielzoekers als personen die internationale bescherming genieten, verkeren, zoals blijkt uit de recente jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, hierboven vermeld, en uit de verklaringen van de verzoeker zelf.

DAT in het laatste rapport van RSA en Pro Asyl ook wordt gewezen op de moeilijkheden die begunstigden van internationale bescherming ondervinden bij de toegang tot rechtsbijstand voor diverse procedures (bewijsstuk nr.11, p.16).

DAT er bovendien de afgelopen jaren verschillende artikelen en rapporten zijn verschenen waarin melding wordt gemaakt van incidenten van racisme en geweld tegen vluchtelingen en personen die internationale bescherming aanvragen in GRIEKENLAND, en zelfs tegen personen die hen bijstaan, wat het idee versterkt dat de verzoeker niet naar het land kan worden teruggestuurd zonder dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden (bewijsstukken nr.12 tot en met 23).

DAT al deze omstandigheden erop wijzen dat de verzoeker bij terugkeer alleen al op grond van het feit dat hij een vreemdeling is, aan ernstige discriminatie zou kunnen worden blootgesteld.

DAT de talrijke opmerkingen over de behandeling van personen die internationale bescherming genieten door de Griekse autoriteiten lijken aan te tonen dat het niet passend zou zijn dat verzoeker naar GRIEKENLAND terugkeert."

Verzoeker wijst vervolgens op een arrest van het HvJ en geeft aan:

"DAT het verzoek om internationale bescherming van verzoeker inhoudelijk moet worden beoordeeld en niet alleen op ontvankelijkheid, temeer daar verzoeker op zijn gebruikelijke verblijfplaats aannemelijke vrees heeft aangevoerd op grond waarvan hij in GRIEKENLAND als vluchteling zou kunnen worden erkend.

DAT, gezien de uiterst onstabiele en volatiele situatie in de Gazastrook, er alle reden is om aan te nemen dat een beslissing ten gronde in plaats van een beslissing over de ontvankelijkheid tot een resultaat zou leiden dat in wezen vergelijkbaar is met de beslissing van de Griekse autoriteiten."

Verzoeker stelt inzake de in de bestreden beslissing opgenomen motivering:

"OVERWEGENDE DAT de motivering van het aan de verzoeker meegedeelde besluit talrijke vragen oproept in het licht van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en de beginselen van behoorlijk bestuur.

DAT de beslissing namelijk geen rekening houdt met de talrijke kritiek die al jarenlang tegen de Griekse autoriteiten wordt geuit met betrekking tot de opvang en integratie van personen die om internationale bescherming verzoeken of internationale bescherming genieten.

DAT in dit verband moet worden opgemerkt dat geen serieus onderzoek is verricht naar de recente jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie, het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en uw Raad. Evenmin wordt rekening gehouden met het feit dat het HELIOS-bijstandsprogramma in november 2024 is verstreken.

DAT dit laatste uiteraard problematisch is, aangezien uw Raad onlangs de gelegenheid heeft gehad om te oordelen dat dit een doorslaggevende factor was bij de beoordeling van de levensomstandigheden van personen die internationale bescherming genieten in geval van terugkeer naar GRIEKENLAND

(...)

DAT het feit dat de verzoeker zonder geldige verblijfsvergunning zou komen te zitten en geen enkel document zou kunnen verkrijgen waarmee hij zijn aanvraag tot verlenging van zijn verblijfsvergunning kan staven, hem in een uiterst precaire situatie zou brengen, aangezien hij dan geen toegang zou hebben tot gezondheidszorg, sociale bijstand of zelfs huisvestingshulp.

DAT deze situatie herhaaldelijk door talrijke instanties aan de kaak is gesteld, zoals in het kader van dit beroep is aangevoerd, hetgeen in de beslissing met geen woord wordt gerept.

DAT de beslissing ten minste gedeeltelijk op onjuiste gronden is gebaseerd.

DAT het namelijk aanvoert dat verzoeker in BELGIË al blij heeft gegeven van zijn vindbaarheid om aan te tonen dat hij zich bij terugkeer naar GRIEKENLAND zou kunnen redden. Dit staat echter in geen verband met zijn situatie in GRIEKENLAND, waar hij nooit enige vorm van ondersteuning (sociale/medische/psychologische/juridische) heeft kunnen krijgen.

DAT in de beslissing alleen wordt gewezen op het beginsel van gewettigd vertrouwen dat in principe tussen de lidstaten van de Europese Unie bestaat, zonder te vermelden dat dit beginsel slechts een weerlegbaar vermoeden oplevert dat de rechten van verzoeker in GRIEKENLAND zouden worden geëerbiedigd.

DAT er in dit land te veel belemmeringen lijken te zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar dit land niet in omstandigheden zou verkeren die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM.

DAT uw Raad in die zin heeft kunnen oordelen dat:

(...)

DAT de opmerkingen van uw Raad betreffende ITALIË in het onderhavige arrest ook van toepassing zijn op de huidige situatie in GRIEKENLAND, zoals hierboven aangegeven.

DAT de opmerkingen van de tegenpartij, die algemeen en stereotiep zijn, derhalve niet duidelijk maken op welke wijze de situatie van verzoeker bij terugkeer naar GRIEKENLAND zorgvuldig en gedetailleerd is beoordeeld.

DAT uit alle opmerkingen in het onderhavige beroep blijkt dat de tegenpartij derhalve een ernstige beoordelingsfout heeft gemaakt met betrekking tot de werkelijke situatie van verzoeker.

DAT in het licht van deze verschillende elementen moet worden geconcludeerd dat de motivering van de bestreden beslissing volstrekt ontoereikend is.

DAT het echter vaste rechtspraak is dat de formele motiveringsplicht van de administratieve autoriteiten de ontvanger van de beslissing in staat moet stellen de gronden waarop deze is gebaseerd te kennen, door de redenering van de auteur ervan duidelijk en ondubbelzinnig uiteen te zetten, zodat de betrokkene deze indien nodig in het kader van een beroep kan aanvechten en de bevoegde rechterlijke instantie haar controle ter zake kan uitoefenen.

DAT de beginselen van behoorlijk bestuur de overheid verplichten de administratieve besluiten die zij voornemens is te nemen zorgvuldig voor te bereiden en met name een specifiek en volledig onderzoek van het dossier te verrichten. In dit verband heeft de Raad van State reeds verklaard dat:

(...)

DAT in casu, om de hierboven uiteengezette redenen, redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de verzoeker zich in een situatie bevindt waarin hij de in de beslissing uiteengezette motieven kan begrijpen.

DAT de bestreden beslissing op zijn minst moet worden vernietigd om de situatie van de verzoeker opnieuw grondig te onderzoeken, indien nodig door hem op te roepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud.

DAT uit alle verklaringen en documenten die door de verzoeker zijn overgelegd en uit het onderhavige beroep blijkt dat aan de voorwaarden voor het verkrijgen van internationale bescherming in BELGIË, hetzij via de vluchtelingenstatus, hetzij via subsidiaire bescherming, is voldaan, ondanks het feit dat hij in GRIEKENLAND als vluchteling is erkend."

Verzoeker betoogt nog:

"DAT de verzoeker in deze zaak derhalve de gelegenheid moet worden gegeven om te worden gehoord en haar argumenten voor uw Raad naar voren te brengen."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"In hoofdzaak vraagt de verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om de beslissing van onontvankelijkheid van het CGVS te herzien en hem de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming toe te kennen.

Subsidiair verzoekt de verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en zijn dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor het verrichten van het aanvullend onderzoek dat de Raad nodig acht, met name om het risico dat de verzoeker loopt bij terugkeer naar GRIEKENLAND te kunnen beoordelen en om actuele informatie te verkrijgen over de algemene situatie in GRIEKENLAND, rekening houdend met de in het onderhavige beroep aangevoerde elementen."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een bundel algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 2).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

Het betreft algemene landeninformatie. Aan de hand van deze informatie, tracht verzoeker aan te tonen dat de situatie voor begunstigden van internationale bescherming die terugkeren naar Griekenland dermate dramatisch is dat deze op zich volstaat om te besluiten dat er een risico is op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM en dat verweerder derhalve ten onrechte uitgaat van het vermoeden dat de grondrechten van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland worden gerespecteerd.

Verzoeker gaat uit van een omgekeerd vermoeden en geeft aan dat "het aan de CGVS is om aan te tonen dat de bescherming die hij in Griekenland kreeg zowel nog actueel is als effectief en efficiënt is en dat IN CONCRETO".

Verzoeker wijst in dit kader uitgebreid op en citeert uit algemene landeninformatie, onder meer omtrent terugkerende statushouders, het HELIOS+-programma en de moeilijkheden op het vlak van de toegang tot huisvesting, werkgelegenheid, sociale voorzieningen, scholing en onderwijs, medische en psychologische hulp en documenten zoals het ADET, AFM-nummer en AMKA-nummer. Verzoeker wenst op te merken dat

ingeval van terugkeer naar Griekenland, het verre van zeker is dat zijn documenten nog geldig zullen zijn en dat zijn toegang tot rechten niet gegarandeerd is. Verzoeker wijst op de termijn voor een vernieuwing van een ADET en stelt dat hij zich gedurende die periode moeilijk staande zal kunnen houden en verstoken zal blijven van zijn rechten.

Verzoeker uit verder kritiek op de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Voorts stelt hij dat hij geen actief AMKA-nummer meer heeft of minstens het risico bestaat dat dit nummer niet meer actief is omdat hij reeds geruime tijd in België verblijft.

Verzoeker concludeert:

“Dat in hoofddorde verzoeker meent dat aangenomen dient te worden dat een vluchteling in Griekenland door de wijze waarop in dat land de bescherming georganiseerd en georchestreerd wordt, waarbij daarnaast de politiekers en machthebbers een racistisch en discriminatoir niet schuwen, met de beste wil niet zal kunnen vermijden dat hij zijn rechten niet zal kunnen uitoefenen en in een toestand van verregaande terecht te komen.”

Daarnaast voegt verzoeker bij deze aanvullende nota een rapport van een tiental Griekse maatschappelijke organisaties van 19 november 2025 waarin kritiek geuit wordt op de COI Focus van Cedoca van 25 juli 2025.

Verzoeker doet vervolgens gelden:

“Dat verzoekende partij ondergeschikt, minstens meent dat aangetoond wordt dat hij wel degelijk in een situatie van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen, in hoofddorde omdat hij behoort tot de kwetsbare sociale groep van PALESTIJNEN en ondergeschikt en bijkomend omwille van zijn individuele en persoonlijke kwetsbaarheden.

Dat verzoeker in dat verband ook wil verwijzen naar een moeilijke psychische situatie wenst te verwijzen, die eveneens samenhangt met de situatie in Gaza.

Dat hij in dat verband het verslag van ULYSSE wil bijvoegen waaruit blijkt dat de Palestijnen van Gaza geacht moeten worden een psychologische impact te ondervinden van datgene wat gebeurt in Gaza.

Dat daarbij rekening gehouden moet worden met de evoluerende situatie in Gaza, waarvan de verergering ongetwijfeld eveneens een verergering van de psychologische impact en derhalve op de weerbaarheid van het betrokken volk heeft.

Dat in dat verband gewezen moet worden op de mogelijkheid voor de CGVS om verzoekers van internationale bescherming aan een psychologisch onderzoek.

Dat indien de CGVS meent de psychologische kwetsbaarheid van de bevolkingsgroep meent te moeten betwisten, er aanleiding is van een zorgvuldige overheid te verwachten dat zij deze betwisting minstens zou onderbouwen met een psychologisch onderzoek dat in concreto kan afgenomen worden.

Dat verzoeker dan ook meent dat zijn psychische kwetsbaarheid aangenomen dient te worden.

Dat de risico's dat verzoeker niet alleen in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen in Griekenland, doch bovendien in een levensbedreigende situatie dan ook aangetoond wordt.”

3.2. Verweerder legt op 17 november 2025 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verzoekt om door de Raad te worden gehoord teneinde hem toe te laten zijn argumenten te doen gelden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoeker en zijn advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoeker had gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige toevoegingen kunnen en moeten doen en de nodige argumenten kunnen en moeten uiteenzetten. Verzoeker heeft de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook benut en gaat daarin omstandig in op de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Verzoeker duidt evenmin concreet hoe artikel 57/6/1 en artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Gezien van deze bepalingen in de bestreden beslissing geen toepassing wordt gemaakt, kan verder niet worden ingezien hoe deze bepalingen te dezen zouden kunnen zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van de twee voormelde artikelen door verzoeker ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verzoeker preciseert verder op generlei wijze welke bepaling(en) van artikel 57/7 van de Vreemdelingenwet hij *in casu* geschonden acht. Evenmin werkt hij uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook de schending van dit artikel niet op dienstige wijze aangevoerd door verzoeker.

Voorts werkt verzoeker niet uit op welke wijze artikel 13 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011, dat op louter algemene wijze bepaalt dat de lidstaten de vluchtelingenstatus verlenen *“aan een onderdaan van een derde land of staatloze die overeenkomstig de hoofdstukken II en III als vluchteling wordt erkend”*, *in casu* en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg beroept verzoeker zich evenmin op dienstige wijze op de schending van deze bepaling.

Ook duidt verzoeker hoegenaamd niet hoe artikel 23 van de voornoemde richtlijn, dat betrekking heeft op de instandhouding van het gezin, *in casu* en door de bestreden beslissing, die geenszins een inmenging inhoudt op zijn gezinsleven, zou (kunnen) zijn geschonden. Verzoeker beroept zich aldus ook niet dienstig op de schending van voormelde artikel.

4.3. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Tevens maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.4. Dient, waar verzoeker zich beroept op de schending van artikel 4 en artikel 15 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011, voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013.

Artikel 4 van deze richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan verzoeker zich te dezen niet dienstig en rechtstreeks beroepen op de schending van artikel 4 van de voormelde richtlijn. Met de inhoud van de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt in hetgeen volgt en voor zover deze artikelen te dezen van toepassing zouden zijn uiteraard wel terdege rekening gehouden.

Artikel 15 van de voormelde richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker zich te dezen ook niet dienstig en rechtstreeks beroepen op de schending van artikel 15 van de voormelde richtlijn. Met de inhoud en de toepassing van artikel 48/2, § 2 van de Vreemdelingenwet, wordt in hetgeen volgt en voor zover dit artikel toepassing zou kunnen en moeten vinden rekening gehouden.

4.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen, in tegenstelling met wat verzoeker in zijn verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen. Uit het verzoekschrift blijkt bovendien dat verzoeker deze motieven wel degelijk kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt dat in hoofde van verzoeker

geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaart dat u psychisch moe bent en niet kunt slapen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 24.06.2025 (verder NPO), p.11), hetgeen u op geen enkel ander moment tijdens de asielprocedure naar voren hebt gebracht. Deze door u aangehaalde problematiek wordt echter niet ondersteund door enige attesten. U verklaart wel drie dagen na het persoonlijk onderhoud een afspraak te hebben met de dokter in het opvangcentrum (NPO, p.11). U wordt gevraagd het verslag van deze afspraak door te sturen (ibid.). Er dient opgemerkt dat het CGVS tot op heden niets heeft ontvangen. Bovendien haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd werd (zie vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. U verklaart ten slotte zowel de vragen als de tolk goed te hebben begrepen (NPO, p.14).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De voormelde, concrete motieven inzake de reeds eerder door hem aangevoerde elementen, laat verzoeker namelijk volledig onverlet.

Verder tracht verzoeker in zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota geheel ten onrechte te laten uitschijnen dat hij, dit louter omwille van zijn herkomst van en de situatie in Gaza, kampt(e) met psychische problemen die van zulke ernstige aard waren of zijn dat deze van invloed (konden) zijn op zijn dagdagelijkse functioneren en op zijn vermogen om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming, om de verschillende onderhouden die in dit kader geschieden te volbrengen en om zijn relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoeker kan om zulks aan te tonen of aannemelijk maken niet volstaan met de algemene, ongefundeerde en niet-gestaafde beweringen dat *“de Palestijnen van Gaza geacht moeten worden een psychologische impact te ondervinden van datgene wat gebeurt in Gaza”*, dat de situatie in Gaza *“ongetwijfeld eveneens een verergering van de psychologische impact en derhalve op de weerbaarheid van het betrokken volk heeft”* en dat de Palestijnse bevolking in het algemeen een *“psychologische kwetsbaarheid”* zou vertonen. Verzoeker, die ter staving van deze beweringen in weerwil van wat hij laat uitschijnen in voormelde aanvullende nota geen enkel attest en geen enkele informatie neerlegt, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen waar hij middels dit betoog tracht te laten uitschijnen dat omwille van het voorgaande in hoofde van de volledige Palestijnse bevolking en diaspora (ernstige) psychische problemen zouden moeten worden aangenomen. Verzoeker legt verder geen enkel attest neer waaruit eventuele, concrete psychische problemen in zijn hoofde zouden kunnen worden afgeleid. Derhalve toont hij *in concreto* niet aan dat hij met zulke problemen kampt(e); laat staan dat hij zou aantonen dat deze problemen dermate ernstig zouden zijn dat deze van invloed zouden zijn op zijn dagdagelijkse functioneren en op zijn vermogen om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming, om de verschillende onderhouden die in dit kader geschieden te volbrengen en om zijn relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn beweerde psychische kwetsbaarheid. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voorgehouden psychologische problemen van invloed zouden (kunnen) zijn geweest op zijn algemene functioneren of gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Uit de stukken van het dossier kan gelet op het voorgaande aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn in zijn aanvullende nota voorgehouden psychische problemen niet normaal zou kunnen functioneren en niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.7. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland. Bijgevolg dient te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw verklaringen (NPO, p.6), de Eurodac Marked Record d.d. 24.07.2024 (blauwe map, stuk 1) en het antwoord van de Griekse autoriteiten op de aanvraag derde landen d.d. 02.01.2025 (blauwe map, stuk 2), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze stelling wordt door u niet betwist (NPO, p.6).”

Waar hij tracht te laten uitschijnen dat er geen garantie zou zijn dat hij zijn status van internationale bescherming en het hieraan gekoppeld verblijfsrecht nog zou hebben bij een terugkeer naar Griekenland, dient immers te worden vastgesteld dat, waar overeenkomstig artikel 24 van Richtlijn 2011/95/EU, dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar zijn, zulks niet het geval is voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is de persoon die de status geniet te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (cf. artikel 11, 14, 16 en 19 van de voormelde richtlijn; artikelen die Griekenland als lidstaat van de EU dient te respecteren). Verzoeker toont *in casu* geheel niet aan dat één van de beperkte, uitzonderlijke omstandigheden, vermeld in de aangehaalde artikelen in de Kwalificatierichtlijn, vervuld of voorhanden zouden zijn. Evenmin toont hij aan dat zijn internationale beschermingsstatus daadwerkelijk zou dreigen te worden of zou zijn opgehouden, beëindigd, herroepen of ingetrokken. Waar hij twijfel tracht te zaaien over het feit dat hij heden nog over een internationale beschermingsstatus en een nog geldig verblijfsrecht beschikt in Griekenland, dient aldus te worden vastgesteld dat verzoeker niet één concreet element of argument aanreikt waaruit blijkt en bijgevolg in het geheel niet aantoont dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming zou genieten en dat hij aldaar geen recht op verblijf meer zou hebben. Bijgevolg dient, aangezien er geen elementen voorliggen die toelaten te twifelen aan de geldigheid van verzoekers status als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en van verzoekers Griekse verblijfsrecht, te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus en een nog geldig verblijfsrecht, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te

houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming

is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het komt daarbij aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Dient in het licht van het voorgaande te worden vastgesteld dat verweerder in diens nota met opmerkingen en op grond van het geheel van de in deze nota aangehaalde en in het dossier opgenomen landeninformatie omtrent de algemene situatie in Griekenland geheel terecht aangeeft:

"Verweerder is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg indien zij over de nodige documenten beschikken. Terugkerende begunstigten van internationale bescherming in Griekenland kunnen zich echter geconfronteerd zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken. Er zijn echter verschillende NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming, ongeacht of zij beschikken over de nodige documentatie. Verschillende NGO's en door de Griekse overheid beheerde structuren hebben websites ontwikkeld met informatie in het Engels en soms in meerdere talen die specifiek bedoeld zijn voor migranten die in Griekenland wonen, om hen te helpen in hun dagelijks leven. Daarnaast zijn er ook andere organisaties actief op verschillende gebieden die hulp bieden aan migranten en die met name op sociale media aanwezig zijn. Verder duidt verweerder erop dat ook Helios + en Helios Junior programma's zijn die financiële ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland.

Verweerder is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Verweerder heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin. Verschillende administratieve rechtbanken, waaronder Duitse en Zwitserse administratieve rechtbanken, hebben in talrijke uitspraken geoordeeld dat verzoekers zonder ernstige gezondheidsproblemen die in staat zijn om te werken, over het algemeen gevrijwaard zijn van de risico's die inherent zijn aan de tekortkomingen van het Griekse systeem. In deze rechtspraak wordt geduid dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden in Griekenland, ook voor gezinnen met minderjarige kinderen, niet voldoende is om te oordelen dat er sprake zou zijn van een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Verzoekers moeten aantonen dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, quod non in casu. Deze arresten herinneren eraan dat de Europese jurisprudentie een bijzonder extreme drempel van armoede oplegt om te kunnen spreken van een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Verweerder is derhalve van mening dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Verweerder besluit dan ook dat de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn, en de bewijslast terzake onverkort bij hem berust".

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan het voorgaande. De informatie die verzoeker aanhaalt en waaruit verzoeker citeert ligt immers grotendeels in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Met betrekking tot

verzoekers kritiek op de informatie zoals gehanteerd en aangereikt door verweerder en het ter staving van deze kritiek neergelegde schrijven, dient voorts te worden opgemerkt dat in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland reeds erkend wordt en te dezen bijgevolg niet betwist wordt dat deze situatie, dit onder andere door de administratieve obstakels en belemmeringen waarmee begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd worden, ernstig en moeilijk is en dat dit, afhankelijk van de persoonlijke situatie van de betrokkenen, kan leiden tot situaties waar zij terecht komen in zware en schrijnende levensomstandigheden. Noch dit gegeven, noch het loutere feit dat bepaalde hulporganisaties en/of hulpprogramma's die in de door verwerende partij bijgebrachte informatie vermeld worden niet meer bestaan, niet (langer) de vermelde diensten aanbieden en/of moeilijk toegankelijk zijn voor (terugkerende) statushouders leidt echter tot de conclusie dat de situatie in Griekenland van zulke aard zou zijn dat iedere (terugkerende) begunstigde om internationale bescherming aldaar een veralgemeend risico loopt om in het kader van structurele en systematische tekortkomingen in het Griekse bestel terecht te komen in een toestand van een zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire basisbehoeften, die *an sich* negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of die hem in een toestand zou brengen van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid en waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig zouden staan. Dit geldt des te meer nu uit het bijgebrachte schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties geenszins kan worden afgeleid dat er in Griekenland geen hulporganisaties meer actief zouden zijn die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. Integendeel, blijkt uit de in het schrijven verschafte informatie dat er in Griekenland tot op heden nog steeds (hulp)organisaties actief en werkzaam zijn die hulp bieden aan statushouders op het vlak van basisbehoeften, zoals eten, zich wassen en onderdak. Verder blijkt uit deze informatie niet dat het voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland die zelfredzaam mogen worden geacht en/of over een ondersteunend netwerk beschikken onmogelijk zou zijn om zich op een zelfstandige wijze staande te houden in Griekenland en hun rechten te doen gelden. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota, dan ook in het geheel niet worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland (onder meer op het vlak van de toegang tot de nodige documenten, huisvesting, arbeidsmarkt, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen) zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die vanuit een andere lidstaat van de EU terugkeert naar Griekenland zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Verzoeker slaagt daarin echter hoegenaamd niet. Aldus wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.”

In de bestreden beslissing wordt in dit kader vooreerst immers op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“U verklaart vooreerst dat België altijd al uw eindbestemming was (NPO, p.13), wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan uit te bouwen in Griekenland.”

Verzoeker laat de vaststelling dat hij klaarblijkelijk niet de minste intentie had om zich op duurzame wijze in Griekenland te vestigen in het voorliggende verzoekschrift geheel onverlet. Derhalve blijft deze vaststelling onverminderd gelden.

Voorst wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ten tweede diende u laattijdig een verzoek om internationale bescherming in. Zo bereikte u België al op 19 mei 2024, maar diende u pas op 17 juli 2024 een verzoek in (zie registratie verzoek om Internationale Bescherming (VIB) – TYPE 1). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), verklaart u niet te weten waar u asiel moest aanvragen (verklaring DVZ, vraag 33). Deze uitleg kan niet overtuigen. Dat u niet meteen een verzoek hebt ingediend doet afbreuk aan uw ingeroepen nood aan bescherming.”

Verzoeker weerlegt niet dat hij na aankomst in België lang draalde alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, dat hij zulks laattijdig deed zonder daarvoor een dienstige uitleg te verstrekken en

dat dit afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn beweerde nood aan internationale bescherming. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd gehandhaafd.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“In dit verband dient gewezen dat u ongeloofwaardige verklaringen hebt afgelegd omtrent uw levensomstandigheden in Griekenland. Zo verklaarde u op de DVZ dat u een maand kon verblijven in een opvangcentrum in Mytilini (verklaring DVZ, vraag 33). Hiernaar gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaart u maar 10 dagen in een opvangcentrum te hebben verbleven (NPO, p.7). Geconfronteerd met uw verklaring op de DVZ, antwoordt u dat er niet veel verschil is tussen 10 dagen en een maand (ibid.).

Ook verklaarde u op de DVZ dat u als aardbeienplukker werkte in de buurt van Athene (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaart u initieel in Athene te hebben gewerkt, maar hier slechts 15 à 20 euro voor te hebben gekregen (NPO, p.8). Wat later verklaart u plots helemaal niet te hebben gewerkt, net nadat u vertelde niet veel te hebben gewerkt (NPO, p.10). Geconfronteerd met uw verklaring op de DVZ, ontkent u dit ooit gezegd te hebben. Dit is weinig serieus. U werd aan het begin van het interview gevraagd of u enige correcties had in verband met uw interview op de DVZ, u hebt hier toen niets over gezegd (NPO, p.3). Ook verklaarde u zelf op het VGVS in Athene te hebben gewerkt (NPO, p.8). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent uw leefomstandigheden in Griekenland en hiermee het CGVS probeert te misleiden doet sterk afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Verzoeker voert in het voorliggende verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de voormelde motieven. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet concreet aanvecht of betwist, onverminderd overeind. Dat verzoeker tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn verblijfplaatsen en beroepsactiviteiten in Griekenland en hierop aldus kennelijk geen duidelijk zicht wenst te bieden, doet ernstig afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid en aan zijn beweerde nood aan internationale bescherming.

Uit verzoekers verklaringen blijkt daarenboven dat verzoeker gedurende zijn verblijf in Griekenland, hoewel zulks van hem mocht worden verwacht, slechts beperkte stappen heeft gezet teneinde zijn rechten aldaar te doen gelden. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U verklaart in Heraklion veel te hebben gezocht naar werk en een andere woonst (NPO, p.7-8). Wanneer gepolst wordt naar de manieren waarop, verklaart u aan iedereen die u leerde kennen naar een woonst te hebben gevraagd en naar supermarkten en winkels te zijn gegaan op zoek naar werk (NPO, p.7). Gevraagd of u naar overheidsorganisaties of NGOs bent gestapt, zegt u van niet en voegt u toe ze niet te hebben gevonden (NPO, p.8). Gevraagd of u hebt gezocht, zegt u van wel (ibid.). Op de vraag op welke manieren u dan hebt gezocht, antwoordt u naar de gemeente, elke overheidsorganisatie en zelfs naar de politie te zijn gestapt (ibid.). Gevraagd naar de locatie van deze overheidsorganisatie, verklaart u naar de gemeente van Heraklion te zijn gegaan (NPO, p.8). Gevraagd wie u daar hebt aangesproken, zegt u dat ze u negeerden vanaf het moment dat ze wisten dat u een Arabier was en u veel bent gegaan (ibid.). Dit is geen antwoord op de vraag. Wanneer u wordt gevraagd waar in Heraklion u precies naartoe bent gegaan, zegt u kortweg “in Kreta” (ibid.). De vraag herhaald, zegt u dat het in het centrum van Kreta ligt (ibid.). Gevraagd om de plek te beschrijven, zegt u dat alle gebouwen op elkaar lijken, u de straatnamen niet kent en u niet weet hoe het te beschrijven (ibid.). Gevraagd in welke wijk het gemeentehuis ligt, zegt u dit niet te weten (ibid.). Op de vraag of u naar de gemeente bent gegaan of naar specifieke diensten wat betreft migratie, antwoordt u naar het centrum van de gemeente te zijn geweest (ibid.). Dat u de plek waar u volgens uw verklaringen veel naartoe bent gegaan niet kunt beschrijven en niet verder komt dan te zeggen dat het in het centrum van Heraklion ligt doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw pogingen om hulp te zoeken. Als statushouder is het aan u om de middelen te gebruiken die uw status en het recht in Griekenland u bieden. U toont allerminst aan dat u dat doet.

(...)

U verklaart voorts in Griekenland incidenten te hebben meegemaakt waarbij mensen u probeerden te bestelen (NPO, p.12). Er moet ten eerste worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (NPO, p.13), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Verder verklaart u getuige geweest te zijn van een moord (NPO, p.12). Uw verklaringen hierover zijn dermate beperkt en weinig consistent om dit als geloofwaardig te kunnen bestempelen. U kan ten eerste niet zeggen in welk dorp dit plaatsvond (NPO, p.13). Verder bent u tegenstrijdig over de omstandigheden van deze moord. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u als aardbeienplukker werkte toen u in maart of april 2024 getuige was van een moord op een Pakistaanse man door andere Pakistaanse mensen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS zegt u dat dit plaatsvond tijdens uw zoektocht naar werk en u daar helemaal niet hebt gewerkt (NPO, p.10 en NPO, p.12).

Wat er ook van zij, uit uw verklaringen blijkt dat u geen beroep hebt gedaan op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (NPO, p.13), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg aan te geven dat hij slechts met tussenperiodes werk kon vinden via zijn netwerk in Griekenland en dat hij “een onbetwiste periode zonder onderdak en zonder enige hulp van de Griekse autoriteiten” heeft geleefd, ontkracht verzoeker deze motieven immers hoegenaamd niet. Voor het overige laat verzoeker deze motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Verzoeker voert verder niet één concreet en dienstig argument aan tegen de volgende, in de bestreden beslissing opgenomen motieven:

“Daarenboven kon u rekenen op een netwerk om u financieel wat bij te staan. Zo kreeg u van uw maternale oom Muayad ongeveer 100 euro zodat u naar Athene kon reizen (NPO, p.8). U kon verder ook 700 euro lenen bij uw maternale oom om uw Grieks paspoort te regelen (NPO, p.11). Ten slotte moest u in Athene slechts 30 euro per week betalen voor uw logement, terwijl de anderen 100 euro moesten betalen (NPO, p.10). Bovenstaande getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Uit het geheel van bovenstaande observaties blijkt dan ook dat u wel degelijk zelfredzaam bent en er van u kan verwacht worden alle mogelijke inspanningen te verrichten om een bestaan op te bouwen in Griekenland.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, heeft vernietigd (NPO, p.4). Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om de vernietiging ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegrean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is (blauwe map, stukken 2 en 3), u beweert alleen in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde

moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Wat betreft de AFM, blijkt uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U verklaart niet in het bezit te zijn van een AFM (NPO, p.11). Gevraagd waarom u dit niet hebt aangevraagd, aangezien u daarmee een bankrekening kunt openen en legaal kunt werken, begint u te lachen en zegt u dat het om het verleden gaat (ibid.). Uw gedrag wijst op een gebrek aan intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

U hebt evenmin moeite gedaan om een AMKA aan te vragen (NPO, p.11). Het Commissariaat-generaal wijst er bovendien op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dus dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece -

Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>. Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf). Wat betreft medische zorgen verklaart u in Griekenland nood aan verzorging te hebben gehad, maar het niet te hebben gekregen (NPO, p.10). Gevraagd wat voor verzorging u dan nodig had, zegt u psychologisch moe geweest te zijn alsook slaapproblemen en hoofdpijn te hebben gehad (NPO, p.11). Gevraagd of u in Griekenland gezocht hebt naar hulp, zegt u het niet te hebben geprobeerd (ibid.). Zoals hierboven reeds meermaals vermeld, komt het aan u toe om de nodige stappen te ondernemen om uw rechten in Griekenland te doen gelden. Dat u verklaart geen verzorging te hebben gekregen, terwijl u daar niet eens naar heeft gezocht, is weinig serieus.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging."

Verzoeker slaagt er niet in om de voormelde motieven te ontkrachten. Waar verzoeker tracht te laten uitschijnen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland zonder geldige verblijfsvergunning zou riskeren te zijn of vallen en dat hij in dit land geen enkel document zou kunnen verkrijgen en geen toegang zou kunnen krijgen tot de aan zijn begunstigde van internationale bescherming verbonden rechten, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker hiermee volledig voorbijgaat en op generlei wijze afbreuk doet aan de vaststellingen die dienaangaande worden gedaan in de bestreden beslissing. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers blote bewering dat hij zijn ADET zou hebben vernietigd. Dat verzoeker ervoor zou hebben geopteerd om een dermate belangrijk document te vernietigen, is immers niet aannemelijk. Deze vaststelling klemmt nog des te meer daar verzoeker blijkens het voorgaande onwillig was om een duidelijk beeld te schetsen van zijn situatie en levensomstandigheden in Griekenland. Hoe dan ook blijkt uit de in het administratief dossier opgenomen stukken dat verzoeker in Griekenland als vluchteling werd erkend in oktober 2023. Derhalve dient, dit gelet op de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier, te worden opgemerkt dat de ADET die verzoeker beweerde te hebben vernietigd nog tot minstens in oktober 2026 geldig was of is. Zo al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn papieren ADET, *quod non*, dan nog dient aldus te worden opgemerkt dat verzoeker hoegenaamd niet aantoonde of aannemelijk maakt dat hij in de toekomst en zo hij daartoe de nodige stappen zou zetten geen duplicaat, hernieuwing of verlenging van dit document zou kunnen bekomen. Gelet op de heden voorliggende landeninformatie, waarvan verzoeker duidelijk kennis heeft, kan daarbij worden aangenomen dat verzoeker weet welke de daartoe te ondernemen stappen zijn. Waar verzoeker tracht te laten uitschijnen dat hij in de toekomst mogelijk geen duplicaat, hernieuwing of verlenging van zijn ADET zou kunnen verkrijgen, kan verder dienstig worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen inzake de geldigheid van zijn internationale beschermingsstatus en van het hieraan gekoppelde verblijfsrecht. Verzoeker, die in Griekenland een internationale beschermingsstatus en een hieraan gekoppeld verblijfsrecht geniet, toont gelet op deze vaststellingen hoegenaamd niet aan dat of om welke reden(en) hij (mogelijks) geen duplicaat, hernieuwing of verlenging zou kunnen bekomen van zijn ADET. Waar verzoeker aanvoert dat hij mogelijks een tijd zou moeten wachten op een duplicaat, hernieuwing of verlenging van zijn ADET, dient voorts te worden herhaald dat verzoeker nog tot minstens in oktober 2026 over een geldige verblijfsstatus beschikt. Dat het voor verzoeker onmogelijk zou zijn om tijdig een duplicaat, hernieuwing of verlenging van zijn ADET te bewerkstelligen, kan dan ook geenszins worden aangenomen. Daarenboven kan in dit kader worden gewezen op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers zelfredzaamheid en netwerk. Omwille van deze vaststellingen, kan worden aangenomen dat verzoeker, zo hij bij een procedure om een duplicaat van zijn ADET te bekomen of zijn ADET te hernieuwen of te verlengen geconfronteerd zou riskeren te worden met vertragingen, deze periode kan overbruggen en dat verzoeker, indien hij daartoe een ernstige poging onderneemt en de nodige (administratieve) stappen zet, bij machte is om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden. Gelet op het voorgaande, kan hoegenaamd niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland niet zou (kunnen) beschikken over een geldig verblijfsdocument en AFM nummer. Bovendien kan gelet op het voorgaande niet worden gesteld dat verzoeker in Griekenland in de onmogelijkheid zou verkeren om de nodige bijkomende documenten te verkrijgen en om zichzelf via de geëigende weg toegang te verschaffen tot de rechten die aan zijn status van begunstigde van internationale bescherming zijn verbonden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, zo leefde u in erbarmelijke omstandigheden in het opvangcentrum (vragenlijst CGVS, punt 5), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.”

Ook deze motieven zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, blijven zij onverminderd gehandhaafd.

In het verzoekschrift maakt verzoeker nog gewag van vijandigheid en racisme door de Griekse bevolking. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoeker worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid en racisme voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar op een gedegen wijze te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen dienaangaande en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat hij, zo hij hiertoe in Griekenland, eventueel met de hulp van zijn netwerk en familie, de Griekse autoriteiten en/of de aldaar aanwezige hulporganisaties en netwerken, een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, bij eventuele toekomstige problemen en/of een mogelijke gebrekkige toegang tot de nodige huisvesting, tewerkstelling, gezondheidszorg en voorzieningen, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers toegang tot de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonde dat dit (louter) zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

Dat verzoeker, zo hij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, verhinderd zou worden om, dit eventueel met de hulp en ondersteuning van zijn netwerk en familie en de in Griekenland aanwezige autoriteiten, organisaties en netwerken, zijn meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou dreigen terecht te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, is aldus in het geheel niet aangetoond.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terechtkomen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofd en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming

geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De overige door verzoeker neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens in het geheel niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze niet weerlegt of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

De eerste pagina van uw paspoort (groene map, stuk 2), uw Palestijnse identiteitskaart (groene map, stuk 3) en uw geboorteakte (groene map, stuk 4) bevatten informatie over aspecten van uw identiteit en herkomst, iets wat in deze beslissing niet ter discussie staat.

De inventaris van uw documenten (groene map, stuk 1) doorgestuurd door uw advocaat bevat louter een oplijsting van de doorgestuurde documenten.”

4.8. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

4.9. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad en door een aantal buitenlandse rechtbanken geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en van buitenlandse rechtbanken heeft te dezen geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

4.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, is verzoekers verwijzing naar en betoog inzake de toestand in en zijn nood aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land en regio van herkomst verder niet dienstig.

4.11. Gelet op het voorgaande en in acht genomen dat verzoeker over internationale bescherming beschikt in en dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij zich beroept op de bescherming van Griekenland, beroept verzoeker zich te dezen verder niet op dienstige wijze op de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.12. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze de *“beginselen van redelijkheid, grondigheid en goed bestuur” in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftientwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT